Porumbeii călători din nou în actualitate

De mult, tare de mult, cind nu existau nici trenuri, nici avioane şi numai diligenţele sau călăreţii străbăteau anevoie drumurile grele, porumbeii călători au fost purtătorii foarte preţuiţi (şi căutaţi) ai... mesageriilor rapide.

Astăzi, radioul, telegrafia fără fir, cablurile submarine şi suboceanice i-au scos la... pensie pe porumbei. Dar, ei n-au vrut să se odihnească. Şi, iată-i apărind pe... scena sportivă. Crescători iscusiţi pregătesc şi antrenează pe porumbei pentru trasee din ce in ce mai lungi, pentru recorduri. Astfel, zborul Londra-Roma, peste Canalul Mînecii şi Marea Mediterană reprezintă o adevărată performanţă pentru pasăre şi crescător.

O întrecere internaţională originală va avea loc peste citeva zile intre maeştrii columbofili din Romînia şi Polonia. În dimineaţa zilei de 20 iulie crescătorii polonezi vor lansa la Bucureşti — de la „Casa Scînteii" o „echipă" de porumbei călători, iar cei romîni vor trimite şi ei, la 27 iulie, un „stol" numeros din capitala Poloniei. Clasamentul se va face prin calculul mediei orare a primilor „concurenţi" sosiţi la destinaţie.

Înaintea finalei...

Cifre şi date din istoria Cupei Romîniei la fotbal

Duminica viitoare, la 21 iulie, va cădea cortina şi peste ultimul act oficial al actualei ediţii (a 25-a) a Cupei R.P.R. la fotbal: FINALA.

La noi în ţară „Cupa" şi-a făcut debutul în sezonul 1933/34. Pînă la Eliberare au avut loc 11 ediţii, ultima (1943/44) nu a putut fi însă terminată, din cauza războiului. In acea perioadă — Cupa a fost dominată categoric de formaţia Rapid Bucureşti, care a cucerit-o de 7 ori, din care de 6 ori consecutiv, ceea ce constituie şi la ora actuală un record în materie. Iată lotul care între anii 1937—42 a deţinut Cupa: Rădulescu — Wetzer II, Slivăţ, Ghiuriţan, Roşculeţ, Lengheriu — Vintilă, Răşinaru, Rafinski, Cuedan, Costea — Auer, Sipoş, Moldoveanu, Baratky, Dan Gavrilescu, R. Florian, Bogdan. In campionat, în schimb, Rapid nu a avut nici pe departe acelaşi succes, nereuşind să-l cîştige niciodată. Celelalte ediţii disputate pînă în anul 1944 au fost cîştigate de Ripensia Timişoara (1934 şi 1936) şi de C. F. R. Turnu-Severin (1943).

Pînă la Eliberare „Cupa" a fost o competiţie extrem de modestă, cel mai mare număr de echipe participante fiind de numai 188, în sezonul 1937/38.

Reluată pe baze noi în sezonul 1947/48, Cupa R.P.R. a cunoscut în scurt timp o popularitate foarte mare. Numărul echipelor participante a crescut considerabil (la unele ediţii au participat peste 2 000 de formaţii), Cupa devenind o competiţie cu adevărat de mase. În zilele noastre cîştigarea Cupei aduce încă o satisfacţie formaţiei deţinătoare: dreptul de participare în Cupa cîştigătoarelor de Cupă.

Dacă înainte de eliberare numai o singură echipă de categorie inferioară a reuşit să ajungă în finala Cupei (C.A.M. Timişoara în 1938), în cele 14 ediţii disputate după 1944 formaţii de categoria B au jucat în meciul final de 8 ori (57%), de două ori ieşind şi învingătoare (Metalul Reşiţa în 1954 şi Arieşul Turda în 1961).

Steaua Bucureşti a jucat de 7 ori în finala Cupei R.P.R., cîştigînd de 6 ori (de 4 ori consecutiv între anii 1949—1952, apoi în 1955 şi 1962) şi pierzînd finala o dată, în 1953, în faţa echipei U.T.A. cu 1—0 după prelungiri. U.T.A. a ajuns în finală de trei ori, cucerind Cupa de două ori, în 1948 şi 1953. C.S. Oradea, Dinamo Bucureşti şi Progresul Bucureşti au disputat meciul final de cîte două ori, reuşind să-şi adjudece trofeul fiecare cîte o dată (C.S.O. în 1956, Dinamo în 1959 şi Progresul în 1960). Formaţia Rapid Bucureşti, marea performeră a Cupei înainte cu ani, a reuşit să parcurgă drumul pînă la finală de două ori, în ediţiile 1961 şi 1962, dar de fiecare dată a trebuit să se mulţumească cu... atît. Alte zece echipe s-au mai calificat în finală, dintre care trei au şi devenit deţinătoare ale Cupei: Metalul Reşiţa în 1954, Ştiinţa Timişoara în 1958 şi Arieşul Turda în 1961.

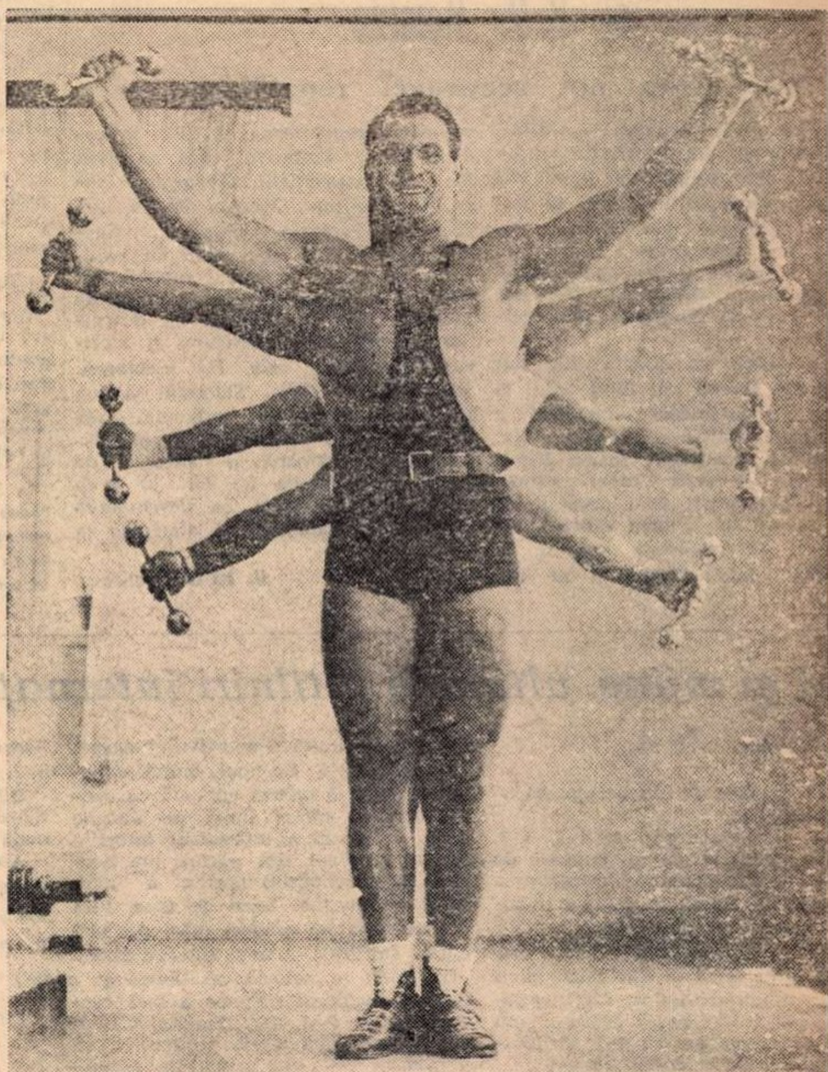
În 5 ediţii cîştigătoarea Cupei la fotbal a putut fi cunoscută numai după prelungirea meciului final (în 1935, 1940, 1951, 1953 şi 1955). In anul 1940 soarta Cupei a fost decisă după ce finala S-A DISPUTAT DE 4 ORI, întrucît primele trei meciuri dintre Rapid şi Venus s-au terminat la egalitate şi după prelungiri...

Scorurile cele mai mari înregistrate în finale au fost următoarele: 7—1 în 1942 (Rapid — Universitatea Cluj), 5—0 în 1934 (Ripensia — Universitatea Cluj), 5—1 de trei ori (1936 Ripensia — Unirea Tricolor, 1937 Rapid — Ripensia şi 1962 Steaua—Rapid). Finalele cu cele mai multe goluri marcate: 6—5 în 1935 dintre C.F.R. Bucureşti şi Ripensia Timişoara şi 6—3 în 1955 dintre C.C.A. şi Progresul Oradea, ambele după prelungiri.

În istoria fotbalului romînesc suprema satisfacţie de a cuceri în acelaşi sezon atît titlul de campioană cît şi Cupa au avut-o doar trei echipe: Ripensia Timişoara în 1936, U.T.A. in 1948 şi C.C.A. Bucureşti în anii 1951 şi 1952, adică de două ori consecutiv. Iată lotul militarilor care a realizat această performanţă rară: Voinescu, Toma — Zavoda II, Apolzan, Rodeanu, V. Dumitrescu — Balint, Bone — V. Moldovan, Roman, Zavoda I, Drăgan, Petschovschi, Bădeanţu, P. Moldoveanu.

FREDERIC MOISES
Rupea

Opt braţe puternice

Poate că aşa şi l-o fi închipuind pe Lazăr Baroga micuţul meu vecin, Nicuşor. („Cîte miini o avea nenea acela voinic, de ridica sutele de kilograme ?").

Două, Nicuşor, dar puternice! Ca şi ceilalţi trei „urmaşi ai lui Hercules", pe care îi maschează prin... statură: Emil Raţiu, Lisias Ionescu şi Balaş Fiţi.

(Foto T. Roibu)

Reportaj de sezon

...„Oameni în toată firea"

Bineînţeles că în după-amiaza aceea excursiile au fost suspendate. Avea loc un meci de fotbal! Ce-i drept, nu juca nici Rapid, nici Dinamo, nici, cel puţin... „Bere Rahova". Îşi disputau însă victoria oaspeţii sanatoriului balnear cu cei ai vilelor O.N.T.

Pe teren, care avea o poartă marcată cu două cărămizi şi un pietroi, iar cealaltă cu o sacoşă de plajă şi o pereche de pantofi şi-au făcut apariţia două monoame de jucători, între 16 şi... 40 de ani. Spectatorii i-au primit cu toate onorurile. Aplauzele îşi trimeteau ecoul pînă departe, dincolo de centura brazilor...

Deziluzie, însă: echipa sanatoriului număra numai 10 jucători.

— *Nu-i nimic, jucăm şi în zece...*

Dar arbitrul nu a fost de acord.

— *Mai trebuie găsit un jucător.*

Vestea se răspîndi printre spectatori şi imediat apăru un... voluntar, primit cu urale.

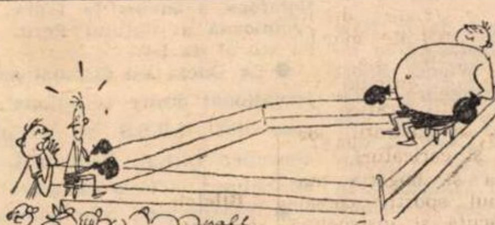
— *Vezi, Costică, să nu păţeşti ceva* — se alarmă soţia neaşteptatului jucător.

Şi meciul începu după toate regulile artei fotbalistice. Un atac al O.N.T.-iştilor. Un şut puternic, mingea ajunge la interul sting, care cu capul o trece centrului înaintaş (luni de zile după meci va povesti prietenilor această nemaipomenită ispravă, d care alte luni în şir se va mira el singur). Dar să revenim. Deci mingea se afla în faţa centrului atacant, la vreo doi metri de poartă. Centrul îşi potrivi „dreptul" şi se repezi năvalnic. Un şut formidabil şi mingea... se cocoţă în crengile unui brad. Aplauze, risete şi de undeva o consolare: „Lasă că am mai văzut noi şuturi de astea!" Noroc că printre spectatori se aflau şi cîţiva... alpinişti (s-ar fi putut la munte fără alpinişti ?) care în cîteva minute coborîră mingea din înălţimi şi o readuseră la... realitate (adică pe pămînt). Şi meciul continuă, desfiinţînd bariera vîrstelor, făcînd să înflorească în rîsul şi vioiciunea fiecărui jucător şi spectator primăvara şi tinereţea. Poate că un poet ar fi spus că pe creanga unui alun s-a oprit mirată o veveriţă, uitînd să mai spargă aluna pe care o ţinea între lăbuţe; sau că din vîrf de deal zîmbea chiar şi Luna, pornită cu un ceas mai devreme să privească meciul; sau că... dar mai ştiu eu ce poate să scrie un poet? In timp ce făceam aceste reflecţii am auzit o voce. O arătare ciudată, un tînăr cu... barbă, vorbea cu o fetişcană:

— *Uite la ei... oameni în toată firea...*

Da, tinere cu suflet bătrîn şi minte necoaptă. Oameni în toată firea care iubesc tinereţea, sportul, mişcarea, care ştiu să-şi petreacă timpul liber. Dar tu, tu ce căutai printre ei să-mi strici tocmai finalul acestei frumoase întîmplări pe care am întîlnit-o într-o zi de vară, pe malul Oltului?

SANDU MARIAN

— *Loveşte-l la stomac, că acolo e punctul lui slab...*
Desen de Pall

Cu socoteală!

Degeaba au încercat, chiar şi ziariştii să afle care este formaţia echipei de nataţie a Scoţiei, care urma să susţină un meci triunghiular, la Perth, cu Franţa şi Anglia. Organizatorii au refuzat să comunice presei orice amănunt.

Motivul? Organizatorii tipăriseră programe şi nu voiau să dea nici o informaţie pe... gratis.

Nu ştim dacă bugetul general al acestei întreceri de nataţie a fost în felul acesta acoperit, dar, în orice caz, scoţienii au ţinut să demonstreze o dată în plus că nu glumesc cînd e vorba de venituri şi de economii...

În 4 rînduri

In meciul de joi fotbalistul ieşean Pop l-a lovit pe Oprea (Siderurgistul), şi a fost eliminat de pe teren.

Ca să vedeţi ce se întîmplă
Cînd vine luna lui cuptor:
Te arde soarele la tîmplă,
Iar Pop te arde la... picior.

Cicliştii N. Niculescu şi C. Ciobanu au fost eliminaţi din cursa Bucureşti — Cîmpina — Ploieşti — Bucureşti deoarece au stat în plasa unei motociclete.

Nu trebuiau aceşti ciclişti
De pe traseu eliminaţi.
Ei faţă de motociclişti
Se arătară... ataşaţi.

Sportivii de la asociaţia „Vestitorul" din Capitală nu se prezintă la unele competiţii la care se înscriu.

Cot la cot cu spectatorul
Şi mata poţi să te miri:
Tocmai de la „Vestitorul"
Să ne vină-astfel de... ştiri.

V. D. POPA

POSTA MAGAZIN • poşta magazin • POSTA MAGAZIN

IOSIF LUPU, LUGOJ. — Cu mulţi ani în urmă — în 1937 — oraşul dv. a avut o echipă de fotbal în categoria A: „Vulturii". Nu pentru că m-aţi pus la ambiţie, spunîndu-mi *„acum să te văd, poştaşule!"* ci din dorinţa de a da Lugojului ce-i al... Lugojului şi pe plan fotbalistic, voi aminti numele a doi sportivi cunoscuţi care au „pornit" de la „Vulturii" Lugoj: Kiss de la Progresul Oradea, care a jucat o dată şi în echipa naţională (aripă stînga) şi Traian Ionescu, de mai multe ori „internaţional", care de asemenea şi-a făcut... ucenicia la Lugoj. Sperăm ca Lugojul să ne furnizeze şi exemple mai... recente!

CONSTANTIN DICU, PUCIOASA. — *„Un ciclist care are un avans oarecare, mai trebuie să străbată pînă la sosire, să zicem, 50 de metri, dar i se rupe bicicleta. El poate trece linia de sosire, pe jos, cu bicicleta după el,*

cîştigînd astfel concursul sau etapa respectivă ?" De ce nu? Regulamentul nu-l împiedică. Cel mult, ceilalţi ciclişti, mai ales dacă avansul nu a fost substanţial!

ROMEL LIZESCU, COMUNA STĂNEŞTI. — 1) Reprezentativa de fotbal a Romîniei s-a întîlnit cu două „naţionale" sud-americane: cu Peru (3—1) şi cu Uruguay (0—4). Meciurile au avut loc în cadrul primului campionat mondial de fotbal, disputat în 1930, în Uruguay. 2) În meciul cu Turcia, jucat în mai 1961, la Ankara (scor: 1—0 pentru noi) am aliniat următoarea formaţie: Voinescu-Greavu, Motroc, Macri-Jenei, Bone-Haşoti, Constantin, Dridea, Seredai, Tătaru. Golul victoriei a fost înscris de Dridea în min. 73.

NICA LASCĂR, EFORIE-SUD. — 1) Mi-e foarte uşor să vă spun cîte echipe retrogradează din categoria A la fotbal: trei. Mi-e mai greu să vă spun... care! Duminică seara vă stau însă la dispoziţie cu un răspuns absolut precis. 2) Campionatele europene de volei se vor disputa în octombrie, în ţara noastră. Băieţii se vor întrece, probabil, la Bucureşti, iar fetele într-un oraş din provincie. Poate chiar la Constanţa!

MIRCEA MUSCEANU, BUCUREŞTI. — 1) Aveţi dreptate. 2) Recordul mondial la 400 m femei aparţine încă atletei sovietice Maria Itkina, cu 53,4 sec. Ea a realizat pentru prima oară această performanţă în 1959, la Krasnodar, şi a repetat-o în 1962, la „europenele" de la Belgrad. Timpurile mult mai bune realizate între timp de excepţionala atletă Sim Kin Dan n-au fost omologate ca recorduri mondiale din cauză că R.P.D. Coreeană nu era afiliată la I.A.A.F. În momentul de faţă însă se pare că acest organism internaţional este pe punctul de a omologa ca nou record mondial uimitorul rezultat de 51,9 sec. realizat în octombrie 1962, la Phenian, de către aceeaşi Sim Kin Dan. Este adevărat că din diferite motive, unele recorduri s-au omologat mai greu. Totuşi, să ştiţi, cel mai dificil lucru rămîne stabilirea recordurilor şi nu omologarea lor! Ţinem să vă mai spunem că este în curs de omologare şi acel 2:01,2 al lui Sim Kin Dan de la 800 m, care egalează performanţa atletei australiene Dixie Willis. Sportiva australiană a realizat acest rezultat la Perth, la 3 martie 1961 iar Sim Kin Dan la 1 mai 1961, la Phenian.

HEINRICH KNOPF, TIMIŞOARA. — *„Un fotbalist scapă singur spre poarta adversă. Portarul îi iese în întîmpinare,*

dar înaintaşul trage pe lîngă el şi mingea se îndreaptă spre gol. Înainte însă ca balonul să treacă linia porţii, un spectator aflat în spatele porţii, intră pe teren şi... trimite mingea în aut sau înapoi în teren. Ce decizie va da arbitrul ?". Potrivit regulamentului, treaba arbitrului este simplă: dă „minge de arbitru" şi... gata. În acelaşi timp, spectatorul respectiv este evacuat de pe stadion. Dar e preferabil — se impune chiar — ca organizatorii să ia măsuri care să facă imposibile astfel de situaţii. De altfel, nimeni nu garantează că ele se pot ivi numai la poarta... oaspeţilor!

TIBERIU ABRAHAM, COMUNA SEINI. — 1) Sonny Liston şi Floyd Patterson se întîlnesc din nou — în ring — luni 22 iulie. 2) Cum este şi firesc, la campionatul mondial de fotbal pot participa toate ţările de pe glob.

ION POSTAŞU